

STUDIUL INDIVIDUAL GHIDAT DE PROFESOR – COMPONENTĂ INTEGRANTĂ DE FORMARE A COMPETENȚELOR PROFESIONALE

CZU: 378.147.111

DOI: 10.5281/zenodo.7063913

Nadejda BOȘCANEANU¹, Marina IOVU-CARAUȘ²
Colegiul Național de Comerț al ASEM, Petru Rareș 18, MD-2005, Republica Moldova

Email: ¹boscaneanunadejda@gmail.com, ²iovucarausmarina@gmail.com

Abstract The consolidation of the professional competences formed within the educational process is meant to ensure the training needs of the students, which are connected to the requirements of the economy and the labour market. In the technical vocational education system, the Individual Study Guided by the Teacher is a component part of any course unit, which determines the quality of training through the volume of work done by each student in order to realize the educational outcomes and develop the professional skills. Viewed as a targeted study, it is therefore an educational activity carried out with an explicit algorithm in the initial phase, but guided along the way. The efficient organization of the ISGT implementation allows the individualization of the training process, increases the individual performances, forms the professional competencies and facilitates the socio-economic integration.

Key words: studiul individual ghidat de profesor, competențe, produse educaționale, tehnologii informaționale, autonomie în învățare, calitatea educației, integrarea socială.

JEL Classifications: A20, I25

Introducere

Autonomia în învățare, privită ca o valoare vocațională complexă, este parte fundamentală a procesului didactic ce facilitează integrarea socială și profesională a noii generații.

Învățarea pe tot parcursul vieții în cadrul unei societăți bazate pe cunoaștere determină fundamentarea competențelor cheie prevăzute de Codul Educației al R. Moldova, care proiectează predarea și învățarea în baza strategiilor de învățare [1]. Concepția dată permite aplicarea sistematică a mnemotehnicilor și valorificarea succesului școlar.

Schimbarea paradigmei din perspectiva constructivistă, în cadrul căreia profesorul direcționează esența actului educativ spre educabil, văzând în acesta un actor activ, motivat, cu posibilități variate de afirmare și dezvoltare, a generat necesitatea individualizării demersului didactic. Școala contemporană setează managementul învățării prin stabilirea eficientă a obiectivelor SMART și sporește dorința de asimilare a elementelor moderne în activitatea instructiv-educativă.

Sistemul de învățământ profesional tehnic include programe de formare profesională a specialiștilor în conformitate cu Cadrul Național al Calificărilor, cu Nomenclatorul domeniilor de formare profesională și al meseriilor/profesiilor, cu Nomenclatorul domeniilor de formare profesională al specialităților și calificărilor [2].

Competența este potențialul de acțiune a persoanei, or această acțiune constă în realizarea unei sarcini complexe prin mobilizarea resurselor disponibile în diverse situații. Consolidarea competențelor profesionale formate în cadrul procesului educațional au menirea de a asigura nevoile de formare a actanților racordate la cerințele economiei și ale pieței muncii. În acest context menționăm importanța dezvoltării competențelor cheie: „a învăța să înveți”, „competențe digitale”, „competențe antreprenoriale și spirit de inițiativă”, care impulsionează formarea de personalități integre, independente, autodidacte și flexibili la noi contexte. Aceste competențele sunt bazate pe cele europene și prevăd abordări conceptuale ale necesității implementării unei educații moderne.

Pe măsură ce tehnologiile sunt integrate în toate activitățile din orice domeniu, capacitatea de a utiliza aceste tehnologii și de a ține pasul cu evoluția lor rapidă a devenit o condiție obligatorie, întrucât tehnologiile digitale transformă fiecare aspect al vieții, de la stilul de viață personal la activitatea de la locul de muncă. Integrarea tehnologiei în educația continuă permite utilizarea cu încredere și în mod critic a informației în scopul stimulării și dimensionării abilităților de a interacționa, comunica, publica și accesa informația din diverse surse într-un format multiplu.

Provocările competitive din domeniu economic stimulează transformările atitudinale antreprenoriale, construind astfel noi comportamente ajustate realităților.

O dimensiune de actualitate a acțiunii formative este reprezentată de educația antreprenorială. Pentru ca un astfel de demers formativ să aibă un caracter coerent și sistematic, este important ca el să se realizeze într-un cadru instituționalizat, ceea ce ar permite formarea competenței antreprenoriale. Aceasta dezvoltă spiritul de inițiativă prin valorificarea ideilor, posibilităților și transformarea acestora în valoare pentru alții. Capacitatea de a transforma o problemă într-o oportunitate este determinată de însușirea transpunerii ideilor în acțiuni. Competența și aptitudinile antreprenoriale pot fi dobândite sau formate doar prin experiențe de învățare practice și reale.

Impulsionarea cognitivității, dezvoltarea rațiunii și inferența logică contribuie la fortificarea triadei *motivație - plan de acțiuni - rezultat*, importante prerechizite ale studiului individual. Prin urmare, în sistemul actual de formare profesională, rolul esențial îi revine managementului propriei învățări, ceea ce devine o activitate dominantă a procesului autodidactic, care se intercondiționează cu cel didactic.

Conținutul de bază

În sistemul de învățământ profesional tehnic [3], Studiul Individual Ghidat de Profesor (SIGP) este parte componentă a oricărei unități de curs, care determină calitatea instruirii prin volumul de muncă realizat de către fiecare actant în vederea atingerii finalităților de studii și competențelor profesionale [4]. Astfel, se accentuează implicarea personală constantă a elevului la toate activitățile de formare, privită ca o construcție individuală crucială în procesul de învățare. Procesul de formare profesională abordează sistemic elementele de conținut în vederea asigurării parcurgerii unei instruirii logice a demersului didactic.

Studiul individual include componentele:

- 1) Studiul individual al elevului;
- 2) Studiul individual ghidat de profesor.

Studiul individual al elevului include:

- studierea subiectelor/materialelor predate în cadrul orelor de contact direct;
- studierea suplimentară a subiectelor incluse în curriculumul unității de curs;
- elaborarea individuală sau în echipă a proiectelor, lucrărilor, eseurilor, rapoartelor și altor sarcini individuale incluse în curriculumul unității de curs;
- pregătirea independentă pentru susținerea probelor de evaluare.

Studiul individual ghidat de profesor include:

- ✓ consultații pentru elevii care întâmpină dificultăți în realizarea sarcinilor de studiu;
- ✓ consultații pentru elevi la elaborarea proiectelor, lucrărilor, eseurilor, rapoartelor și altor sarcini individuale incluse în curriculumul unității de curs;
- ✓ organizarea activităților didactice cu utilizarea diverselor forme interactive, inclusiv a discuțiilor;
- ✓ activități de susținere/prezentare de către elevi a proiectelor, rapoartelor, portofoliilor, studiilor de caz elaborate de aceștia;
- ✓ verificarea proiectelor, eseurilor, referatelor, rapoartelor, portofoliilor, studiilor de caz, elaborate de către elevi etc.

În didactica modernă, lucrului individual i se atribuie o dublă semnificație: pe de o parte el este privit ca formă instructivă de muncă, realizată fără intervenție, dar dirijată de profesor, iar pe de altă parte

ca mijloc de încadrare a elevilor în activitatea cognitivă de sine stătătoare și de formare a metodelor de activitate.

Efectul scontat de la organizarea lucrului individual poate fi obținut doar atunci, când se realizează în cadrul procesului educațional, care penetrează toate etapele formării educabilului.

În practica educațională pot fi menționate existența următoarelor forme de realizare a lucrului individual [6]:

1. Formarea unor abilități de a depista necesarul într-un algoritm de activitate, ce se conține în condițiile sarcinii. Activitatea cognitivă a educatului constă în recunoașterea obiectelor unui anumit domeniu prin percepția informației despre sau acțiunii cu ele. La această categorie pot fi nominalizate utilizarea temelor pentru acasă, lucrul cu manualul și suportul de curs. Caracteristic pentru acest tip: toate datele necesare, precum și metoda îndeplinirii sarcinii ar trebui să fie prezentate într-o formă explicită direct în sarcina de lucru sau într-o eventuală instrucțiune.

2. Formarea de cunoștințe care ar favoriza rezolvarea unor probleme-model/tip. Domeniul cognitiv al educațiilor se manifestă în acest caz într-o reproducere clară sau o remodelare parțială a structurilor și conținuturilor anterior studiate, care presupun necesitatea analizei conținutului obiectului, a modalității de realizare a sarcinii, selectarea celei mai corecte variante sau a structurilor logice consecutive și metodelor de rezolvare. Pentru acest model sunt caracteristice unele etape ale lucrărilor practice și de laborator, proiectelor, algoritmul unor teme pentru acasă. Particularitatea de bază este că în sarcină e necesar a menționa ideea, principiul rezolvării, dar cu condiția că educabilul va dezvolta principiul și ideea mai departe în metode/moduri de rezolvare proprii pentru condițiile respective.

3. Formarea abilităților de rezolvare a problemelor ne standard. Activitatea cognitivă a educabilului la rezolvarea unor astfel de probleme se manifestă în acumularea de experiențe noi în baza cunoștințelor și experiențelor formate anterior (acțiunea în baza unui algoritm cunoscut) prin transferul de cunoștințe, deprinderi și abilități. Sarcinile pentru această categorie presupune cercetarea, formularea și realizarea ideilor de rezolvare, care depășesc experiența anterioară și necesită de la actant studiul informației sub un alt aspect. Astfel de lucrări necesită analiza situațiilor necunoscute și generarea de noi informații subiective.

4. Crearea de condiții prealabile întru dezvoltarea sarcinilor ce necesită activitate creativă. Aici activitatea cognitivă rezidă în descoperirea esenței și pătrunderea în natura obiectului de studiu, crearea de noi conexiuni și relații, necesare pentru identificarea noilor principii, ideilor necunoscute anterior.

În cadrul studiului individual elevul trebuie să se învețe a diferenția sarcinile cognitive, să selecteze metoda de lucru, să realizeze evaluarea corectitudinii îndeplinirii sarcinii, ameliorarea abilităților de punere în aplicare a cunoștințelor teoretice. Formarea abilităților de lucru independent la elev se poate realiza atât în mod conștient, cât și în mod intuitiv. Cât privește prima categorie, suportul îl constituie viziunea clară a scopurilor, sarcinilor, formelor, metodelor de lucru, controlul conștient asupra procesului și rezultatelor. În cea de-a doua categorie mai mult predomină înțelegerea vagă a subiectelor, formate sub influența acțiunilor repetitive.

SIGP este o formă de educație, inclusiv intelectuală și profesională, care atinge la fiecare treaptă, un nivel complex și o valoare vocațională aparte. Privit ca un studiu direcționat, este o activitate educațională întreprinsă cu algoritm inițial explicit în faza inițială, dar pe parcurs desfășurat cu ghidare. În mod obișnuit, profesorul și elevul convin asupra unei strategii, pe care acesta din urmă o parcurge sub îndrumarea cadrului didactic.

Obiectivul major al realizării SIGP constă în dezvoltarea liberă a actanților și formarea personalității complexe care se poate adapta la noile condiții ale vieții, încurajând inițiativa și stimulând creativitatea. Astfel, acesta oferă posibilitatea beneficiarilor să-și conștientizeze punctele forte ale personalității, de a-și dezvolta dorința de autocunoaștere, de autodepășire, pentru a-și pune competențele în valoare, a se perfecționa permanent, a fi un model de realizare și de conduită pentru ceilalți, a putea lua decizii și a le argumenta în mod conștient, rațional.

În scopul organizării eficiente a studiului individual, cadrele didactice asigură un demers educațional orientat spre nevoile formative ale educabililor, prin diferențiere și individualizare. Este important ca prin metode variate, profesorii să depisteze la timp nivelul de inteligență a elevilor, să-i stimuleze și să-i monitorizeze evoluția, astfel încât educabilii să aibă posibilitatea de a-și manifesta capacitatea, interesul și punctele forte la realizarea cu succes a sarcinilor propuse de profesor. Respectarea etapizată a demersului SIGP valorifică rezultatele învățării, astfel ca sarcina de ieri transpusă în realitatea de azi permite antrenarea potențialului uman în activități practice și dezvoltarea de noi competențe (Fig. 1).

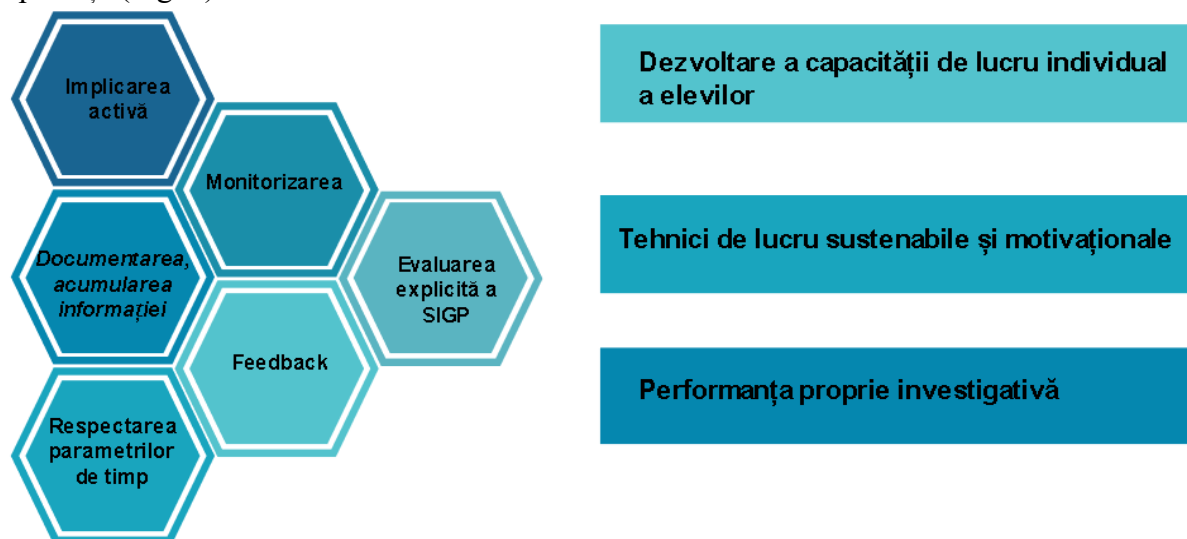

Fig. 1. Factorii de progres a SIGP
Sursa: realizat de autori

Ca rezultat profesorii percep mai bine și mai profund preferințele de învățare ale elevilor, iar aceștia capătă o mai mare încredere în propriile puteri, ceea ce conduce la o mai mare implicare, simțindu-se mai încrezători în ei înșiși și în acele activități ce se potrivesc cu punctele lor forte, cu inteligențele lor.

Uniformizarea actului didactic are ca drept rezultat ineficiența demersului în sine, întrucât toți suntem atât de diferiți. Astfel SIGP permite rezolvarea problemei date prin diferențierea și individualizarea activităților, creând un spațiu extins pentru utilizarea unei palete largi de sarcinii corespunzătoare stilului de învățare și de nevoile fiecărui educabil.

Efectiv, studiul individual al elevului necesită respectarea a cel puțin 4 legi:

Legea motivației – ce reflectă acțiunea generatoare de energie, de susținere a timpoului învățării prin resurse/ impulsuri interni sau externi, de selecție a priorităților, de raționalizare a efortului și timpului alocat, de depășire a obstacolelor, frustrărilor, insatisfacțiilor, de facilitate a internalizării valorilor învățării.

Legea conexiunii inverse – asigură regularitatea și punerea în acțiune a feedback-ului, consistența reprezentărilor corecte/ imaginilor de referință, calitatea realizării progreselor, a reușitei versus nerealizărilor, configurând soluții, intervenții, corectări, ameliorări.

Legea repetiției – explicativă prin logica, frecvența, tipul și natura exercițiilor de reluare a învățării.

Legea transferului – aplicabilă și explicativă pentru crearea mobilității pozitive (specifice/ nespecifice, orizontale/ verticale) a calității învățării [8].

Organizarea SIGP se efectuează în două trepte. La etapa inițială apare necesitatea implicării profesorului în activitate cu scopul de a depista apariția unor eventuale greșeli. Al doilea pas este cel al autoreglării, când procesul de formare a competențelor elevilor este ghidat de cadrul didactic. Se consideră important în organizarea activității individuale determinarea volumului și a structurii conținutului sarcinilor, predestinat studiului independent, precum și asigurarea lui metodică

(programa cu includerea observațiilor, studiul primelor surse), diverse probleme, sarcini individuale, instrumentarul pentru realizare.

SIGP oferă șanse mari mai ales elevilor bine-motivați de a investiga și subiecte de interes particular, care, uneori, nu neapărat fac parte dintr-un curriculum tradițional, constituind o modalitate de a studia materiale conexe sau de a câștiga experiență de cercetare. În același timp, lucrul individual oferă oportunități de explorare mai profundă a intereselor și de a lua decizii importante cu privire la modul și locul unde își pot valorifica potențialul (Fig. 2).

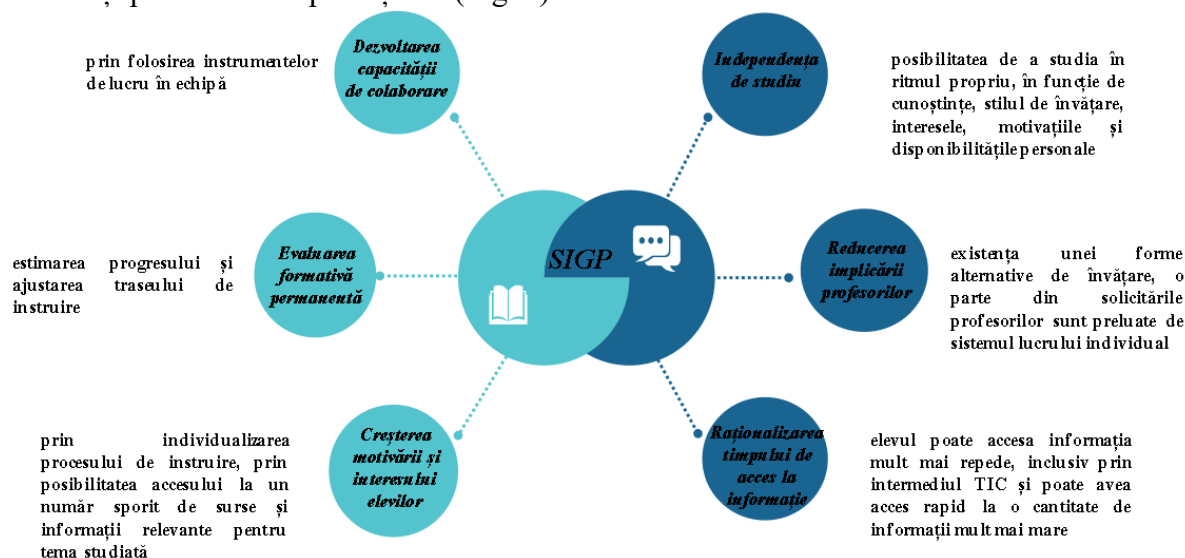

Fig. 2. Aspecte de organizare și desfășurare a SIGP
Sursa: realizat de autori

Menirea empirică a dezvoltării competențelor de învățare autonomă experimentează opțiuni de facilitare a învățării autonome, inclusiv: învățarea experiențială, simulată, autodirijată, reflexivă și învățarea cu ajutorul noilor tehnologii informaționale și de comunicare, deschizând astfel perspective de diferențiere și individualizare, dar și de contextualizare relevantă a procesului de instruire [7].

Asimilarea procedeelelor studiului individual are acțiuni benefice asupra calității performanțelor și eficienței învățării, astfel, prin parcursul acestuia se obține o convingere personală pentru pregătirea sistemică, temeinică, valoroasă, competentă, viabilă și creativă. Ca drept rezultat se conturează un nou stil de învățare al elevului preluând controlul asupra propriei învățări, automonitorizează procesul de construire a competențelor, ancorează experiența de învățare în situații autentice, racordându-se astfel la standardele de calitate și competitivitate elocventă.

Conținutul SIGP se proiectează în baza standardelor educaționale naționale, având caracter formativ-funcțional și este eșalonat pe niveluri și trepte. Rolul profesorului în realizarea SIGP este de a ghida elevii în îndeplinirea sarcinilor, să urmeze traseul asupra obiectivelor stabilite, să încurajeze lucrul individual sau al grupului, să monitorizeze desfășurarea activității.

Fiecare cadru didactic, fiind solicitat să lucreze în cheia învățământului formativ, dorește/caută să obțină de la discipolii săi rezultate de cea mai bună calitate, care pot fi dobândite prin învățare activă, organizare și verificare eficientă a studiului individual. Fiind o parte complementară a procesului de formare a viitorului specialist, SIGP poate fi desfășurat ca activitate individuală sau/și activitate de grup. Când elevul lucrează în solitudine, beneficiile sunt următoarele:

- flexibilitatea în gestionarea timpului;
- focalizarea pe aspectele problematice ale subiectului de lucru, asupra zonelor deficitare ale propriei cunoașteri;
- gestionarea activităților după propriile preferințe.

Dificultăți în realizarea SIGP:

- sunt mai evidente tendințele de procrastinare;
- lipsește feedback-ul on-line oferit de colegi în raport cu corectitudinea soluționării sarcinii;

➤ absența schimbului de opinii în baza testărilor secvențiale, pe măsura înaintării în procesul de lucru.

Studiul independent realizat în pereche sau în grup mic se consideră eficient din următoarele raționamente: prin reciprocitate crește motivația și activitatea intelectuală; sporește eficacitatea activității de cunoaștere datorită controlului reciproc; elevii își pun mai multe întrebări pentru a elucida soluțiile; suplinesc golurile de cunoștințe și/sau priceperi învățând unii de la alții; își acordă sprijin reciproc. Printre dezavantaje semnalăm: interacțiunea elevilor poate evolua ca relație de grup social și nu ca grup de lucru; cineva poate prelua din proprie inițiativă rolul de „profesor” sau de „expert”; participanții la studiul în grup pot veni nepregătiți la întruniri; membrii mai competenți ai grupului pot domina discuțiile; apar discrepanțe în utilizarea și coordonarea bugetului de timp dintre întâlnirile de grup etc.

După amploarea implicării profesorului în direcționarea și controlul activității elevului diferențiem mai multe profiluri stilistice: (I) direcționare prioritar realizată de profesor; (II) direcționare și control prin grupul de lucru; (III) autodirecționare și autocontrol realizate individual de elev.

În cazul controlului autoritar, profesorul își asumă integral deciziile privind scopurile și obiectivele, stabilește tipul de activitate și secvențele derulării acesteia, decide când și cum se face evaluarea. Această manieră stilistică este benefică pentru elevii din anii I-II de studii, aflați la primele experiențe academice de lucru independent, în cazul exersării unor abilități practice complexe și în contexte necunoscute elevilor.

Referențial studiul individual direcționat și controlat de profesor, cadrul didactic intervine substanțial în definirea, planificarea, monitorizarea și evaluarea activității individuale.

Diminuarea controlului exercitat de profesor se produce treptat și demarează prin a oferi elevilor mai multe activități individuale cu dreptul de a face propria alegere. Acestea diferă ca nivel de complexitate, subiecte abordate, dar extrase din același domeniu tematic. Profesorul continuă să direcționeze activitatea elevilor îndeaproape, se implică activ în selectarea activităților și a metodelor de lucru, în identificarea materialelor de suport și în formarea produsului final.

De menționat că indiferent de opțiunea determinată pentru realizarea SIGP, la bază stă interrelația profesor-elev, care implică un dialog permanent, un parteneriat de tip colaborativ și sustenabil. Acțiunile lor comune sunt prioritar de natură proiectivă, preventivă, decât corectivă. Această bilateralitate presupune implicarea activă, cointereseată a actantului. Cu cât acesta este mai deschis, mai cooperant și conștient de propriile capacități și limite, cu atât mai bine poate fi înțeles, ghidat și stimulat. SIGP realizat conștient și consecvent evidențiază aspectele relevante pentru dezvoltarea elevului și pentru inserția sa socio-profesională, ceea ce va permite reprezentări multiple ale realității adaptative și construcția unei personalități flexibile.

În scopul identificării calității SIGP și stabilirii nivelului de pregătire și nevoilor de formare profesională a elevilor din IPT, a fost realizat un sondaj pe un eșantion de 1026 elevi din cadrul a trei instituții de învățământ, și anume: Centrul de Excelență în Economie și Finanțe, Colegiul Național de Comerț al ASEM și Colegiul „Iulia Hașdeu” din Cahul. Chestionarul a inclus 15 întrebări care vizau aspectele de proiectare, realizare, implicare și evaluare a studiului individual abordate sub două configurații: profesor-elev și elev-profesor. În fața profesorilor apar multe provocări ce țin de tipologia sarcinilor propuse spre realizare în scopul valorificării potențialului actantului, conținutul produselor, criteriile de evaluare, indicatorii de performanță precum și orientarea acestora în vederea formării competențelor profesionale. Determinarea nivelului de realizare a SIGP este proiectată prin figura 3 cu punctarea celor mai relevante întrebări.

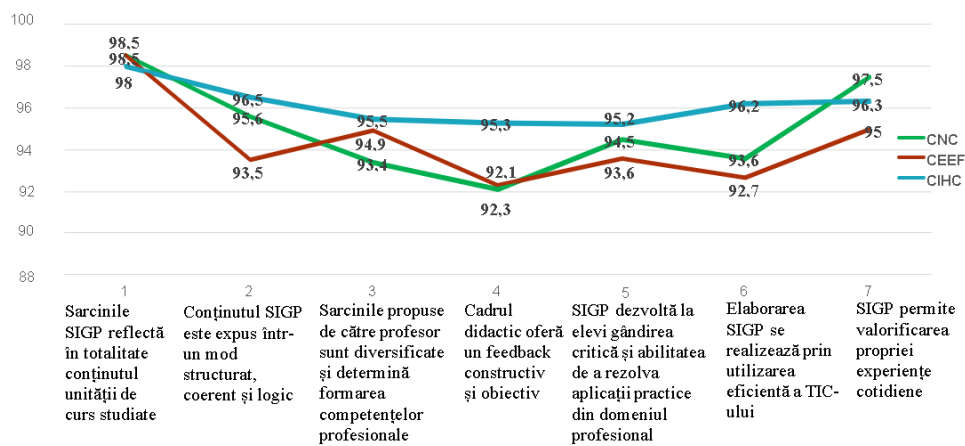

Fig. 3. Nivelului de pregătire și nevoile de formare profesională a elevilor din IPT prin SIGP
Sursa: realizat de autori

În baza rezultatelor obținute, putem constata că majoritatea celor intervievați au dat aprecieri înalt confirmative vis-a-vis de nivelul de satisfacție a pregătirii și realizării procesului SIGP. Astfel, sarcinile SIGP sunt propuse din cadrul unităților de curs studiate, având o structură coerentă și logică. Constanta procesul de realizare a sarcinilor, proiectate printr-un feedback activ și continuu, eficientizează implicarea elevilor în elaborarea produselor. Acestea dezvoltă autonomia în învățare prin asigurarea continuității și durabilității în formarea competențelor profesionale. Caracterul diversificat al produselor realizate prin utilizarea operantă a tehnologiilor informaționale și de comunicare valorifică propriile experiențe de analiză și sinteză.

Coerent obiectivelor propuse de realizare a SIGP, precum și a formării competențelor finale de către actanți, apare necesitatea determinării formei sarcinilor pentru SIGP în așa mod încât să asigure continuitatea și durabilitatea în formarea competențelor. Dezideratul evaluării obiective a sarcinilor determină proiectarea unor criterii clare de validare a produselor, prin care elevul să-și verifice însuși succesele și confirme achizițiile. În urma interviurii cadrelor didactice cu referire la existența descriptorilor de evaluare a SIGP, aceștia s-au expus că au elaborat descriptori la unitatea de curs predată (Fig. 4) adaptați la particularitățile programului de formare profesională la care își face studiile elevul, de competențele necesare pentru a fi aplicate ulterior în câmpul muncii.

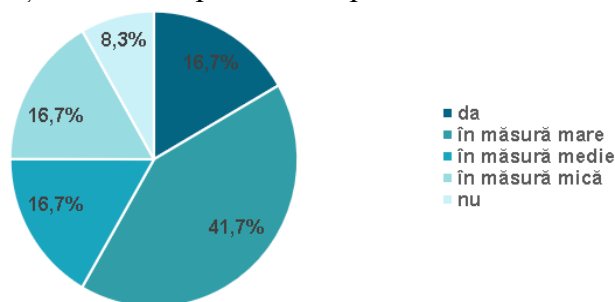

Fig. 4. Nivelului de asigurare a unităților de curs cu descriptori de evaluare a SIGP
Sursa: realizat de autori

Totodată trebuie de menționat că asigurarea unui studiu individual de calitate prin aplicarea unor grile unificate, utilizând indicatori de performanță identificabili, coerenți criteriilor de evaluare va permite proiectarea, monitorizarea și aprecierea obiectivă a SIGP. În acest scop se propun următorii descriptori pentru produsul „aplicații practice/spețe/studiu de caz” (Tabelul 1):

Tabelul 1. Descriptori pentru produsul APLICAȚIE PRACTICĂ/SPEȚĂ/STUDIU DE CAZ în baza criteriilor de evaluare propuse

Criterii de evaluare	Descriptori			
	Nivel maxim (nota 9-10)	Nivel mediu (nota 7-8)	Nivel minim (nota 5-6)	Nesatisfăcător (nota <5)
Structura și limbajul utilizat în elaborarea sarcinilor				
Formularea/ expunerea/ realizarea sarcinilor de către elev				
Validarea răspunsului				
Consecvența aplicării metodologiei în soluționarea sarcinii				

Sursa: elaborat de autori

Concluzii

Valorificarea competenței de *a învăța să înveți* prin studiul individual devansează cadrul unei singure unități de curs și din acest motiv cadrele didactice trebuie să elaboreze o strategie comună privind realizarea SIGP care să reliefeze aspectele de inter și transdisciplinaritate.

Importanța educativă a studiului individual rezidă din formarea independentă de către elev a abilităților și deprinderilor, și conturează rolul predominant în organizarea personalității viitorului specialist. Însușirea tehnicii studiului individual are influențe benefice asupra calității performanțelor și eficienței învățării, căci ceea ce-ți însușești singur, ceea ce descoperi singur, devine convingere personală, atât în plan teoretic cât și practic, asigurând o pregătire temeinică, valoroasă, competentă, fiabilă și creativă.

În scopul eficientizării studiului individual ghidat de profesor, privit ca o activitate complexă și variată de învățare independentă, punctăm câteva acțiuni concludente:

- învățarea autonomă individualizează procesul de instruire și sporește performanțele individuale;
- organizarea și implementarea studiului individual în baza unor indicații metodice complexe permite ajustarea și validarea cu succes a rezultatelor învățării;
- evaluarea produselor elaborate de către elevi în baza descriptorilor unificați rezidă din necesitatea formării competențelor profesionale de profil;
- soluționarea/ rezolvarea unor sarcini complexe elaborate la interferența unor unități de curs facilitează dezvoltarea empirică a competențelor profesionale;
- racordarea sarcinilor de învățare la conținuturi concrete ancorează raportarea experiențelor de învățare în situații autentice;
- diseminarea experienței avansate a unor cadre didactice privind implementarea studiului individual ghidat de profesor contextualizează relevanța procesului de realizare a SIGP.

Bibliografie

1. Codul Educației al R. Moldova Nr. 152 din 17.07.2014, <http://lex.justice.md/index.php?action=view&view=doc&lang=1&id=355156>
2. Curriculum specialității 41110 Contabilitate, https://mecc.gov.md/sites/default/files/inventar_41110_contabilitate_0.pdf
3. Regulamentul de organizare a studiilor în învățământul profesional tehnic postsecundar și postsecundar nonterțiar în baza Sistemului de Credite de Studii Transferabile, https://mecc.gov.md/sites/default/files/ome_nr_234_din_25_martie_2016.pdf
4. Ghid practic de elaborare a curriculumului pentru învățământul profesional tehnic postsecundar și postsecundar nonterțiar, https://mecc.gov.md/sites/default/files/ghid_practic_web.pdf

5. Gălușcă, L. Lucrul individual al studenților: organizare, desfășurare, evaluare. 2017. Disponibil pe Internet:
http://dir.upsc.md:8080/xmlui/bitstream/handle/123456789/939/GALUSCA%2CL.LUCRUL_INDIVIDUAL_AL_STUDENTILOR-ORGANIZARE%2C_DESGFASURARE%2C_EVALUARE.pdf?sequence=1&isAllowed=y
6. Nicorici, M. Studiul individual-componentă eficientă a procesului instructiv, 2015. Disponibil pe Internet: http://dspace.usarb.md:8080/jspui/bitstream/123456789/1802/1/studiu_individ_Nicorici.pdf
7. Ștefan, M.A. *Dezvoltarea competenței de învățare autonomă la studenți*. Craiova: Sitech, 2014. Disponibil pe Internet: https://dppdcccpcraiova.files.wordpress.com/2017/04/stefan_mihaela_dezvoltarea-competentei-de-invatare-autonoma-la-studenti.pdf
8. Neașu, I. *Învățarea academică independentă*. București, 2006.
9. Vovnenciuc, O. Modelul de dirijare a lucrului independent al studenților în cadrul învățământului mixt, revista Științifică a Universității de Stat „Studia Universitas”, 2012, nr. 9.